

הכונב בארכ בוכבאה מישא את הכניב וכאייכרוה
אצבע אליהים הוא ויוזק לבפרעה ולא שמי ארכו
כאשר דבר יהוּת יאמיר יהוּת אל

משה השיב בברך ותהי צב לפני פרעה הנה יצא
המיה ואמורה אליו כה אמר יהוה שכחו עמי יענבי
כי אב אינר משילוח אה עמי הגני משילוח בר ובעריך
ובעלמר ובבתקיר אה העיר ימלאו בתימשראיב את
העיר ונב האדמה אשר הם עליה יהפלת כייב היבא
את ארץ גען אשר עמי עמר עליה לבלה היה שבע
ערב למשק הרעבי אני יהוה בקרבת הארץ ישמה פדרת
בין עמי ובין עמר כמות יהיה האה הזה וייעש יהוה לנו
ייבא ערב כבד ביהה פרעה ו biome עבדיך ובכל הארץ
מערים תשוויה הארץ מפני העיר ויקרא פרעה אל
משה וילא הרז אמר כמי זבוז לאלה היבת הארץ אמר
משה לא נכוון לעשות כן כי תועבה מצרים נבזה ליהוּת
אליהינו הן נזבוז את תועבה מצרים לעזיהב ולא יסדקנו
רור שעשית ימייב גולר במדבר זבוז ליהוה אלהינו
כאשר יאמר אלינו ייאמר פרעה אגדי אשלא אתחם
ויבחחב כיהוה אלהיכם במדבר רק הריחך לא תריחך
לרכת העתירוי בעדי ייאמר משה הנה אני יצא מעמר
והעתרתי אל יהוה וסר העיר נפרעה מעבדיו ומעמו
מורר רק אל יקס פרעה התל לבלה שליח את העם
לזבוז כיהוה ייצא משינה מעם פרעה ויעתר אל יהוה
ויעשי יהוה כדבר משה ויסר העם מפרעה מעבדיו
ויעממי לא נשאר אחד ייכבד פרעה את לבו אב
בפערת הזאת ולא שלוח את העם

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה וידברת אליו כה
אמר יהוה אלהי העברים שליח אה עמי יענבי כי
אב מאן אתה לשילוח ועודר מותಡיך בם הנה יד יהוה
תמייה במקנך אשר בשדה בסוסיב בלימרים בגמלים
בבלקן ובזאנ דבר כבר נואר והפלת יהוה בין מקונה

ישרָאֵל יְבִין מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְלֹא יָכוֹת מִכֶּל לְבָנָיו
ישרָאֵל דָּבָר רִישָׁם יְהוָה מוֹעֵד לְאָמֹר מִזֶּה
עֲשָׂה יְהוָה הַדָּבָר הַזֶּה בַּאֲרִץ רִישָׁם יְהוָה אֵת
הַדָּבָר הַזֶּה כִּמְזוֹרָת רִימָת כָּל מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וּמֶלֶךְ בָּנָיו יְשָׁרָאֵל לֹא מֵת אָזֶן רִישָׁם פְּרִיעָה
וְהַגָּה לֹא מֵת כִּמְלָקָת יְשָׁרָאֵל שָׁׁד אָזֶן וַיַּכְבַּד
לְבָנָיו פְּרִיעָה וְלֹא שָׁלָחוּ אֶת הַעַם

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן קְדוּרָה לְכָבָד מִלְאָה
אַפְּנִיכֶם פִּיהָן כְּבָשָׂעֵץ וְאַרְקֵי מִשְׁנָה הַשְׁמִימָה לְעֵינֵי
פְּרִיעָה וְהַיָּה לְאַבְקָה עַל כָּל אֶרְץ מִצְרַיִם וְהַיָּה
עַל הָאָדָם וְעַל הַבְּהָמָה לְשֵׁחָץ פְּרִיחָה אַבְעָבָדָה
בְּכָל אֶרְץ מִצְרַיִם וַיַּקְרֹא אֶת פִּיהָן הַכְּבָשָׂעֵץ וַיַּעֲמִידֵי
לְפָנֵי פְּרִיעָה רִיאָרָה אָתוֹ מִשְׁנָה הַשְׁמִימָה וַיַּדַּיִ
שֵׁחָץ אַבְעָבָדָה פְּרִיחָה בָּאָדָם וְבַבְּהָמָה וְלֹא יָכֹל
הַאֲרְטַּמִּים לְעַמְדָל לְפָנֵי מִשְׁנָה מִפְּנֵי הַשֵּׁחָץ כִּי הַיָּה
הַשְׁחָץ בְּאֲרְטַּמִּים וּבְכָל מִצְרַיִם וַיַּזְאֵק לְהַרְוח אֶת
לְבָנָיו פְּרִיעָה וְלֹא שָׁמַע אֶלָּם כַּאֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה
אֶל מִשְׁנָה

מִשְׁנָה הַשְׁכָּב בְּבָקָר וְהַתִּיצְבָּב לְפָנֵי פְּרִיעָה וְאָמָרָת
אֶלְיוֹ כָּה אָמָר יְהוָה אֱלֹהֵי הַעֲלָרִים שָׁלָחוּ אֶת שְׂמִי
וַיַּעֲבֹדְצֵי כִּי בְּפָעַם הַזֹּאת אָנָּי שָׁלָחוּ אֶת כָּל מִגְּפָתִי
אֶל לְבָר וַיַּעֲבֹדְצֵי יַבְעִיר בְּעַלְיוֹר תְּדֻלָּע כִּי אֵין
כְּמַיִּיל בְּכָל הַאֲרִץ כִּי עַתְהָ שָׁלָחוּ אֶת יְהִי וְאֶרְךָ
אַיְתָר וְאֶת שְׁמָר בְּדָבָר וַיַּכְזֹאֵל מִן הַאֲרִץ וְאוֹלֵם
בְּעַלְיוֹר ذָאת הַעֲמָלָתֵיר בְּעַלְיוֹר הַרְאָתָר אֲזָּבָתֵי
וְלִכְיָעֵץ סְפָר שְׁמֵי בְּכָל הַאֲרִץ עַזְדָּר מִסְתּוֹלֵל
בְּשִׁירֵי לְהַלְתֵּי שָׁלָחוּ אַגְּזֵי מִמְּטוֹר כְּעֵז מִזֶּה בְּרֵךְ